Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

27 päivänä kesäkuuta 2012 *

Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin my baby rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen tavaramerkki ja aikaisempi kansainvälinen tavaramerkki MYBABY ja aikaisempi kansallinen kuviomerkki mybaby — Suhteellinen hylkäysperuste — Se, ettei ole esitetty todisteita väitemenettelyn kielellä — Perusteltu luottamus — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 säännön 3 kohta, 20 säännön 1 kohta ja 98 säännön 1 kohta

Asiassa T-523/10,

Interkobo sp. z o.o., kotipaikka Łódź (Puola), edustajinaan asianajajat R. Skubisz ja K. Ziemski,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään D. Walicka,

vastaajana,

ja jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

XXXLutz Marken GmbH, kotipaikka Wels (Itävalta), edustajanaan asianajaja H. Pannen,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.9.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 88/2009-4), joka liittyy Interkobo sp. z o.o:n ja XXXLutz Marken GmbH:n väliseen väitemenettelyyn,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja O. Czúcz sekä tuomarit I. Labucka ja D. Gratsias (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.11.2010 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.3.2011 jätetyn SMHV:n vastineen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.3.2011 jätetyn väliintulijan vastineen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kantajalle esittämän kirjallisen kysymyksen ja sen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.12.2011 jätetyn vastauksen tähän kysymykseen,

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

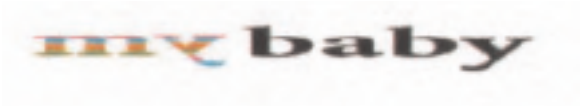
tuomion

Asian tausta

1 Asiassa väliintulijana oleva XXXLutz Marken GmbH teki 10.2.2006 yhteisön tavaramerkiksi rekisteröimistä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL, L 11, s. 1) perusteella, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna (asetus on korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)).

2 Hakemus oli laadittu saksaksi, ja asetuksen N:o 40/94 115 artiklan 3 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 119 artiklan 3 kohta) säännösten mukaisesti ilmoitettiin toiseksi kieleksi englanti.

3 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on alla esitetty kuviomerkki:

4 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 12, 20, 24 ja 28, sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna, ja vastaavat kunkin luokan osalta seuraavaa kuvausta:

— luokka 12: ”Ajoneuvot; maa-, ilma- ja vesikulkuneuvot”

— luokka 20: ”Huonekalut, peilit, taulunkehykset; puusta, korkista, ruo’osta, rottingista, pajusta, sarvesta, luusta, norsunluusta, valaanluusta, simpukankuoresta, meripihkasta, helmiäisestä, merenvahasta ja kaikkien näiden aineiden korvikkeista tai muovista tehdyt tavarat luokassa 20”

— luokka 24: ”Kankaat ja tekstiilitavarat luokassa 24; sängynpeitteet ja pöytäliinat”

— luokka 28: ”Pelit ja leikkikalut; voimistelu- ja urheiluvälineet (luokassa 28); joulukuusenkoristeet”.

5 Kyseinen yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 28.8.2006 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 35/2006.

6 Kantaja Interkobo sp. z o.o. teki 28.11.2006 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 41 artikla) nojalla väitteen rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan seuraavien luokkaan 28 kuuluvien tavaroiden osalta: ”Pelit ja leikkikalut; voimistelu- ja urheiluvälineet”.

7 Saksaksi laadittu väite perustui aikaisempaan kansainväliseen sanamerkkiin MYBABY, aikaisempaan puolalaiseen sanamerkkiin MYBABY ja seuraavaan aikaisempaan puolalaiseen kuviomerkkiin:

8 Nämä tavaramerkit ovat sellaisia luokkaan 28 kuuluvia tavaroita varten, jotka vastaavat seuraavaa kuvausta: ”Pelit, leikkikalut ja urheiluvälineet”.

9 Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) tarkoitettuihin perusteisiin.

10 Koska väitteen kieli oli tavaramerkkihakemuksen kieli, tästä kielestä eli saksasta tuli SMHV:n menettelyn kieli asetuksen N:o 40/94 115 artiklan 6 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 119 artiklan 6 kohta) nojalla.

11 Väiteosasto hyväksyi väitteen 19.11.2008, koska se katsoi, että rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin ja aikaisemman puolalaisen sanamerkin välillä on sekaannusvaara.

12 Väliintulija valitti 13.1.2009 väiteosaston päätöksestä SMHV:ssä asetuksen N:o 40/94 57–62 artiklan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 58–64 artikla) nojalla.

13 Asiassa R 88/2009-4 8.9.2010 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) SMHV:n neljäs valituslautakunta hyväksyi valituksen, kumosi väiteosaston päätöksen ja hylkäsi väitteen.

14 Valituslautakunta katsoi, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen aikaisemman puolalaisen sanamerkin suojan laajuutta ja ettei se ollut näyttänyt toteen muiden edellä 7 kohdassa mainittujen aikaisempien tavaramerkkien, eli kansainvälisen sanamerkin ja puolalaisen kuviomerkin, olemassaoloa, voimassaoloa tai suojan laajuutta. Näin ollen väite piti sen mukaan hylätä asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 20 säännön 1 kohdan mukaisesti.

Asianosaisten vaatimukset

15 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa SMHV:n ja väliintulijan korvaamaan väiteosastossa ja valituslautakunnassa käydyn hallinnollisen menettelyn kulut

— velvoittaa SMHV:n ja väliintulijan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa nyt käsiteltävän asian oikeudenkäyntikulut.

16 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

18 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 19 säännön 2 ja 3 kohdan kanssa, rikkomista ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 19 säännön 2 ja 3 kohdan kanssa, rikkomista

Alustavat huomautukset

19 Kantaja vetoaa ensimmäisessä kanneperusteessaan yhtäältä asetuksen N:o 2868/95 säännöksiin ja SMHV:n ohjeiden neuvoihin. Näin ollen on aluksi tarkasteltava näiden tekstien soveltamisalaa.

– Aikaisemman tavaramerkin tai aikaisemman oikeuden olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta väitemenettelyssä esitetyt todisteet

20 Asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohdassa, joka sisältyy II osastoon, jonka otsikko on ”Väitemenettely ja käytön todistaminen”, säädetään seuraavaa:

”Jos väitteentekijä ei ole ennen 19 säännön 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutumista esittänyt todisteita aikaisemmasta merkistään tai aikaisemmasta oikeudestaan, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta sekä oikeudestaan tehdä väite, väite hylätään perusteettomana.”

21 Saman asetuksen 19 säännössä säädetään seuraavaa:

”1. Virasto antaa väitteentekijälle tilaisuuden esittää seikkoja, todisteita ja perusteluja väitteensä tueksi tai täydentää kaikkia 15 säännön 3 kohdan mukaisesti toimitettuja seikkoja, todisteita ja perusteluita viraston asettamassa määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä päivästä, jona väitemenettelyn - - katsotaan alkavan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa väitteentekijän on esitettävä myös todisteet aikaisemman merkkinsä tai aikaisemman oikeutensa olemassaolosta ja voimassaolosta sekä sen antaman suojan laajuudesta - -. Väitteentekijän on erityisesti esitettävä seuraavat todisteet:

a) jos väite perustuu aikaisempaan merkkiin, joka ei ole yhteisön tavaramerkki, todisteet aikaisemman merkin rekisteröinnistä tai hakemisesta toimittamalla

i) sellaisen tavaramerkin osalta, jota ei ole vielä rekisteröity, jäljennös asiaa koskevasta hakemuksesta tai muu vastaava asiakirja, joka on peräisin tavaramerkkihakemusta hallinnoivalta taholta; tai

ii) sellaisen tavaramerkin osalta, joka on rekisteröity, jäljennös asiaa koskevasta rekisteröintitodistuksesta ja tapauksesta riippuen viimeisimmästä uudistamistodistuksesta, joka osoittaa tavaramerkin suoja-ajan olevan pidempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika ja mahdolliset suoja-ajan pidennykset, tai muut vastaavat asiakirjat, jotka ovat peräisin tavaramerkin rekisteröineeltä hallintoviranomaiselta;

- -.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja todisteet on esitettävä menettelyssä käytettävällä kielellä tai niiden mukaan on liitettävä käännös. Käännös on jätettävä alkuperäisen asiakirjan jättämiselle asetetun määräajan kuluessa.

4. Virasto ei ota huomioon sellaisia asiakirjoja tai muuta kirjallista aineistoa taikka niiden osia, joita ei ole jätetty tai käännetty menettelyssä käytettävälle kielelle viraston asettaman määräajan kuluessa."

22 Mainitun asetuksen 98 säännön 1 kohdassa, joka sisältyy XI osastoon, jonka otsikko on "Yleiset määräykset", säädetään seuraavaa:

"Kun asiakirjasta on jätettävä käännös, käännöksestä on käytävä ilmi asiakirja, jota se koskee, ja käännöksen on välitettävä edelleen alkuperäisen tekstin rakenne ja sisältö. Virasto voi vaatia asettamansa määräajan kuluessa todistuksen, että käännös vastaa alkuperäistä tekstiä. - -"

23 Näistä säännöksistä ilmenee, että kun asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot ja todisteet esitetään muulla kuin menettelyn kielellä, väitteentekijän on väitemenettelyssä toimitettava näiden tietojen ja todisteiden esittämiselle asetetussa määräajassa niiden käännös, jonka on täytettävä sen muodolle ja sisällölle asetetut täsmälliset vaatimukset.

24 Ensiksi asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 3 kohdassa säädetään, että tietojen ja todisteiden, joita ei ole toimitettu menettelyn kielellä, "mukaan on liitettävä" käännös. Tämän asetuksen 98 säännön 1 kohdassa säädetään, että käännöksestä on "käytävä ilmi" asiakirja, jota se koskee, ja käännöksen on välitettävä edelleen muun muassa alkuperäisen tekstin "rakenne". Näistä kahdesta säännöstä yhdessä luettuna ilmenee erityisesti, että käännös jostakin asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 1 ja 2 kohdassa mainitusta tiedosta tai todisteesta on toimitettava yhtenä tai useana alkuperäisestä asiakirjasta erillisenä asiakirjana eikä pelkkinä merkintöinä alkuperäiseen asiakirjaan. Jos tätä muotovaatimusta ei noudateta, edellä mainittuja väitteentekijän esittämiä tietoja ja todisteita ei voida ottaa huomioon väitemenettelyssä.

25 Mainitun muotovaatimuksen päämääränä on yhtäältä se, että toinen väitemenettelyn osapuoli, kuten myös SMHV:n elimet, voivat helposti erottaa alkuperäisen asiakirjan sen käännöksestä, ja toisaalta se, että käännös on riittävän selkeä. Toisin sanoen tavoitteena on muun muassa mahdollistaa se, että väitemenettelyn osapuolten välinen keskustelu perustuu varmoihin lähtökohtiin kuulemisperiaatteen ja prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen mukaisesti (ks. vastaavasti asia T-232/00, Chef Revival USA v. SMHV - Massagué Marín (Chef), tuomio 13.6.2002, Kok., s. II-2749, 42 kohta ja asia T-107/02, GE Betz v. SMHV - Atofina Chemicals (BIOMATE), tuomio 30.6.2004, Kok., s. II-1845, 72 kohta).

26 Toiseksi asetuksen N:o 2868/95 98 säännön 1 kohdasta ilmenee, tulkittuna edellisessä kohdassa mainittujen toteamusten valossa, että käännöksessä, joka on todetun mukaisesti esitettävä erillisenä asiakirjana, on toistettava tarkasti alkuperäisen asiakirjan sisältö. Jos sen tarkkuutta epäillään, SMHV:n elimillä on oikeus vaatia asianomaista osapuolta toimittamaan todistuksen siitä, että käännös on alkuperäisen tekstin mukainen.

– Aikaisemman tavaramerkin tai aikaisemman oikeuden olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta valituslautakunnassa esitetyt todisteet

27 Asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdassa, joka sisältyy osastoon X, jonka otsikko on "muutoksenhaku", säädetään, että "jollei toisin säädetä, valitusmenettelyssä sovelletaan soveltuvin osin säännöksiä, jotka koskevat menettelyä valituksenalaisen päätöksen tehnee[ssä elimessä]". Tästä säännöksestä seuraa erityisesti, että edeltävissä kohdissa mainittuja sääntöjä ja erityisesti edellä 24 kohdassa mainittua sääntöä sovelletaan soveltuvin osin valituslautakunnassa.

– SMHV:n ohjeet

28 ”Yhteisön tavaramerkkiin liittyvää lainsäädäntöä koskevan” käytäntönsä osoittamiseksi SMHV on antanut sekä omalle henkilökunnalleen että sen toiminnasta kiinnostuneille ammattilaisille ohjeita, jotka koskevat erityisesti väitemenettelyä.

29 Tällaiset ohjeet ovat ainoastaan sellaisten menettelytapojen kodifikaatio, joita SMHV itse ehdottaa noudatettavan (asia T-410/07, Jurado Hermanos v. SMHV (JURADO), tuomio 12.5.2009, Kok., s. II-1345, 20 kohta ja asia T-124/09, Valigeria Roncato v. SMHV – Roncato (CARLO RONCATO), tuomio 7.7.2010, 27 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Näin ollen niiden neuvoja ei voida sellaisinaan asetta etusijalle asetusten N:o 207/2009 ja 2868/95 säännöksiin nähden eivätkä ne voi myöskään muuttaa Euroopan unionin tuomioistuimen tulkintaa kyseisistä säännöksistä. Päinvastoin ohjeita on luettava asetusten N:o 207/2009 ja 2868/95 säännösten mukaisesti.

30 Kantajan väitteitä, jotka koskevat yhtäältä aikaisempien puolalaisten tavaramerkkien ja toisaalta aikaisemman kansainvälisen tavaramerkin, jotka on mainittu edellä 7 kohdassa, olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta esitettyjä todisteita, on tarkasteltava näiden alustavien huomautusten valossa.

Aikaisempi puolalainen sanamerkki

31 SMHV:n menettelyn asiakirjoista, jotka on toimitettu unionin yleiselle tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ilmenee, että kantaja toimitti aikaisemman puolalaisen sanamerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden osoittaakseen SMHV:n elimille kaksi asiakirjaa, joista toiseen oli liitetty erillinen käännös.

32 Ensimmäinen asiakirja on kantajan mukaan kopio Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin (Puolan patenttivirasto) tietokannasta. Kyse on yhden ainoan sivun mittaisesta asiakirjasta, jonka yläosassa on Puolan tasavallan vaakuna ja välittömästi sen oikealla puolella maininta ”Polish Patent Office” (Puolan patenttivirasto). Tämän otsakkeen alla on seuraava otsikko: ”Industrial property information retrieval” (ote teollisoikeuksia koskevista tiedoista), joka on asetettu taulukon yläpuolelle. Taulukossa on erilaisia tietoja kyseisestä tavaramerkistä. Sen alussa on kaksi kohtaa, joiden otsikot ovat ”Kind of right, number and date” (oikeuden tyyppi, numero ja päivämäärä) ja ”Kind of right and number” (oikeuden typpi ja numero) ja jotka sisältävät numeroita. Tämän jälkeen kohtaan, jonka otsikko on ”Kind of trade mark” (tavaramerkin tyyppi) on merkitty puolaksi ”slowny” (sanallinen), joka on käännetty saksaksi lihavoiduin kirjaimin sanalla ”wörtlich”. Niitä seuraavat kaksi kohtaa, joiden otsikot ovat ”Persons” (Henkilöt) ja ”Publications” (Julkaisut). Lopussa olevassa osassa ”Nice classes” (Nizzan luokat) on seuraavat puolankieliset ilmaisut: ”(510) gry, zabawki, artykuły sportowe” (pelit, leikkikalut, urheiluvälineet), jotka on käännetty saksaksi lihavoiduin kirjaimin sanoilla ”Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln”.

33 Toinen kantajan toimittama asiakirja on kopio rekisteröintitodistuksesta. Tähän puolan kielellä laadittuun kolmen sivun mittaiseen asiakirjaan on liitetty saksankielinen käännös. Ensimmäisen sivun yläosassa on Puolan tasavallan vaakuna, jonka alla ovat ilmaisut ”Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej” ja ”Świadectwa ochronne” (suojatodistukset). Asiakirjan tekstissä vahvistetaan, että kyseinen kantajan hallussa oleva tavaramerkki saa suojaa 15.2.2002 alkaen. Toisella sivulla ilmoitetaan kyseisen sanamerkin sanamuoto eli ”MYBABY”. Lopuksi kolmannella sivulla annetaan erilaisia lisätietoja: hakemispäivä (Data zgłoszenia), hakemuksen numero (Numer zgłoszenia), etusija (Pierwszeństwo), suojan myöntämispäätöksen julkaisemispäivä (Data wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego), rekisteröintinumero (numer prawa ochronnego), sen virallisen lehden numero, jossa tavaramerkki julkaistiin, sekä kantajan toiminimi. Kolmannen sivun viimeinen rivi sisältää sanat ”28 gry, zabawki, artykuły sportowe” (pelit, leikkikalut, urheiluvälineet), joita edeltävät osittain lukukelvottomat maininnat. Kaikki tämän sivun merkinnät viimeistä riviä lukuun ottamatta on käännetty saksaksi erillisessä asiakirjassa.

34 Riidanalaisen päätöksen 12 ja 15 kohdasta ilmenee, että valituslautakunta katsoi, ettei kumpikaan toimitetusta kahdesta asiakirjasta voi osoittaa aikaisemman tavaramerkin suojan laajuutta.

35 Yhtäältä ”ote tietokannasta, jossa mainitaan saksaksi ’pelit, leikkikalut, urheiluvälineet’ ei ole Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin asiakirja, joka voitaisiin rinnastaa rekisteröintitodistukseen, eikä tällaisen asiakirjan saksankielinen käännös. Valituslautakunta ei nimittäin tunne yhtään tapausta, jossa Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan englanninkieliset otteet olisi osittain laadittu saksaksi. Vaikka saksalaiset sanat lisäksi ovat valituslautakunnan mukaan ymmärrettäviä, niissä on kielioppivirheitä. On epäiltävä sitä, onko kyse Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin toimittamasta alkuperäisestä asiakirjasta vai kolmansien tekemistä saksankielisistä lisäyksistä. Kantaja pelkästään ilmoitti liitteenä olevassa kirjeessä SMHV:lle, että väitteen perusteena olevat tavarat, eli ’Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln’, ilmenevät liitteenä olevasta otteesta. Valituslautakunnan mukaan samat kirjoitusvirheet tavaroiden nimissä antavat myös aihetta ajatella, että saksalaiset merkinnät on lisätty myöhemmin tietokannan otteeseen. Näitä lisäyksiä ei voida katsoa tietokannan otteen käännökseksi, joka olisi tehty asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 3 kohdan mukaisesti, koska alkuperäinen asiakirja ja käännös eivät ole edellytetyllä tavalla erillisiä” (riidanalaisen päätöksen 14 kohta).

36 Toisaalta rekisteröintitodistus varmastikin sisältää ”luettelon rekisteröidyistä tavaroista ja palveluista, mutta viimeksi mainittua ei ole selvästikään käännetty menettelyn kielelle”. ”Liitteenä olevassa saksankielisessä käännöksessä ei [nimittäin] mainita mitään tavaraa tai palvelua. Merkintä väitteen perusteena olevista tavaroista ja palveluista siis puuttuu, vaikka tämä merkintä on välttämätön väitteen perustelemiselle” (riidanalaisen päätöksen 13 kohta).

37 Käsiteltävässä kanteessa kantaja kiistää valituslautakunnan johtopäätöksen. Se väittää, ettei valituslautakunta ottanut huomioon asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohtaa ja 19 säännön 2 ja 3 kohtaa.

38 Tämän kanneperusteen perusteltavuuden arvioimiseksi on aluksi palautettava mieleen ne oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joihin valituslautakunta nojautuu, ja tulkittava niitä.

39 Edellä 32 kohdassa kuvaillusta asiakirjasta, jonka kantaja esitti kopiona Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannasta, ilmenee riidanalaisesta päätöksestä, erityisesti sen 14 kohdasta, jonka sanamuoto on toistettu edellä 35 kohdassa, että tämä asiakirja sisältää valituslautakunnan mukaan saksankielisiä mainintoja, vaikka se ei ole Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin käytäntö. Valituslautakunta tarkensi, että näissä maininnoissa oli ”kielioppivirheitä”, koska saksankieliset sanat ”Spiele”, ”Spielzeuge” ja ”Sportartikel” oli virheellisesti päätetty n-kirjaimeen. Näistä toteamuksista se teki seuraavan johtopäätöksen: joko mainitut merkinnät ovat osa alkuperäistä asiakirjaa, missä tapauksessa sitä ei voitu katsoa oikeaperäiseksi; tai ne ovat käännös, joka oli sisällytetty myöhemmin alkuperäiseen asiakirjaan, jolloin tämä käännös ei vastaa asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 3 kohdan mukaisia edellytyksiä. Tästä syystä valituslautakunta katsoi, ettei kyseistä asiakirjaa voida missään tapauksessa ottaa huomioon.

40 Edellä 33 kohdassa kuvaillusta rekisteröintitodistuksesta ilmenee riidanalaisen päätöksen 13 kohdasta, jonka sanamuoto on toistettu edellä 36 kohdassa, että valituslautakunta katsoi, ettei tämä todistuskopio osoita kyseisen aikaisemman tavaramerkin suojan laajuutta. Sen käännös ei valituslautakunnan mukaan nimittäin sisällä merkintää tämän tavaramerkin kattamista tavaroista ja palveluista.

41 Lopuksi valituslautakunta katsoi, ettei mikään sille esitetyistä todisteista osoita aikaisemman tavaramerkin suojan laajuutta.

42 Vastoin kantajan väitettä tässä viimeksi mainitussa toteamuksessa ei rikota asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 19 säännön 2 ja 3 kohdan kanssa.

43 Yhtäältä SMHV:n asiakirjoista ilmenee, että kantajan Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteeksi esittämä asiakirja, jota on kuvailtu edellä 32 kohdassa, sisältää vain kaksi mainintaa SMHV:n menettelyn kielellä eli saksaksi. Yhtäältä on kyse sanasta ”wörtlich” ja toisaalta sanoista ”Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln” (sic). Kantaja myöntää itsekin kannekirjelmän 30-32 kohdassa, että kyseiset maininnat on ”lisätty” ja etteivät ne kuulu alkuperäiseen asiakirjaan vaan ovat käännös. Tällaista käännöstä ei ole kuitenkaan esitetty erillisenä asiakirjana. Se ei siis missään tapauksessa vastaa edellä 24 kohdassa mainittuja muotovaatimuksia. Valintalautakunnan, jonka harkintavalta oli sidottua, piti siis jättää kyseinen asiakirja huomioon ottamatta.

44 Toisaalta on selvää, että toisin kuin edellisessä kohdassa mainittu asiakirja, edellä 33 kohdassa kuvailtu puolaksi laadittu rekisteröintitodistuksen kopio on käännetty SMHV:n menettelyn kielelle erillisessä asiakirjassa. SMHV:n menettelyn asiakirjoista ilmenee kuitenkin, ettei tässä käännöksessä ilmoiteta aikaisemman puolalaisen sanamerkin kattamia tavaroita tai palveluja. Asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 4 kohdasta ilmenee, luettuna yhdessä saman asetuksen 50 säännön kanssa, että kun muulla kielellä kuin menettelyn kielellä laadittu asiakirja toimitetaan SMHV:lle, valituslautakunta ei voi ottaa huomioon tämän asiakirjan sellaisia osia, joita ei ole käännetty menettelyn kielelle (ks. vastaavasti edellä 25 kohdassa mainittu asia BIOMATE, tuomion 74 kohta ja asia T-407/05, SAEME v. SMHV - Racke (REVIAN’s), tuomio 6.11.2007, Kok., s. II-4385, 40 kohta). Kun otetaan huomioon valituslautakunnalle toimitettu käännös, se katsoi näin ollen perustellusti, ettei edellä mainittu rekisteröintitodistuksen kopio osoittanut tavaramerkin, johon kantaja vetoaa, suojan laajuutta.

45 Kahdesta edeltävästä kohdasta ilmenee, että valituslautakunta oli velvollinen toteamaan, ettei toista sille esitetyistä asiakirjoista voitu ottaa huomioon ja ettei toisen perusteella voitu arvioida aikaisemmalle tavaramerkille myönnetyn suojan laajuutta. Tässä tilanteessa valituslautakunta katsoi perustellusti, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen mainitun suojan laajuutta.

46 Tätä toteamusta ei myöskään voida horjuttaa millään kantajan esittämällä väitteellä.

47 Ensiksi kantaja väittää, että asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan ote Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannasta voi olla todiste aikaisempien oikeuksien olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta. Se lisää, että Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteen käännös menettelyn kielelle oli täydellinen. Se katsoo nimittäin, ettei sen tarvinnut kääntää menettelyn kielelle kaikkia alkuperäisen asiakirjan osia, eikä sillä erityisesti ollut velvollisuutta kääntää Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteen otsikkoja, ”joissa oli INID-koodit”.

48 Tällaiset väitteet johtuvat kuitenkin riidanalaisen päätöksen virheellisestä tulkinnasta.

49 Yhtäältä valituslautakunta ei perustelujensa missään vaiheessa kiistänyt sitä, että Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan ote saattoi sellaisenaan osoittaa puolalaisen tavaramerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden.

50 Vaikka valituslautakunta toisaalta päätti loppujen lopuksi olla ottamatta huomioon edellä 32 kohdassa kuvaillun, kantajan Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteena esittämän asiakirjan, se ei johtunut kantajan väitteen vastaisesti siitä, että ote olisi ollut epätäydellisesti käännetty menettelyn kielelle, vaan erityisesti siitä, ettei otetta ollut käännetty erillisessä asiakirjassa.

51 Toiseksi kantaja väittää, ettei sen valituslautakunnalle esittämän tietokannan otteen oikeaperäisyyttä voida kyseenalaistaa pelkästään sillä perusteella, että siihen on lisätty saksankielistä tietoa. Se mukaan on päinvastoin mahdollista kääntää asiakirja pelkästään lisäämällä siihen merkintöjä menettelyn kielellä. Kantajan mukaan käsiteltävässä asiassa käytetty käännösmenetelmä ei joka tapauksessa merkitse ”eron tekemättä jättämistä asiakirjan ja käännöksen välillä”. Yhtäältä saksankieliset tiedot on lisätty alkuperäisellä kielellä esitettyjen tietojen viereen eikä näiden tietojen paikalle. Toisaalta saksankieliset tiedot erottuvat muista käytettyjen kirjasintyyppien vuoksi. Lopuksi ei ole tavanomaista,

että Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan englanninkieliset otteet laadittaisiin osittain saksaksi. Näin ollen saksankielinen käännös voidaan helposti erottaa alkuperäisen asiakirjan tekstistä.

52 Nämä väitteet ovat merkityksettömiä.

53 On tosin totta, että valituslautakunta totesi epäilevänsä sitä, onko kantajan Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteena esittämä ja edellä 32 kohdassa kuvattu asiakirja oikeaperäinen. Kuten edellä 39 kohdassa on kuitenkin muistutettu, on todettava, ettei se kieltäytynyt ottamasta huomioon tätä asiakirjaa ainoastaan tällä perusteella. Se myös totesi, ettei mainittu asiakirja ole erillisessä asiakirjassa tehty käännös. Kuten edellä 43 kohdasta kuitenkin ilmenee, tällainen peruste riittää sellaisenaan perusteeksi päätökselle jättää kyseinen asiakirja huomioon ottamatta.

54 Kolmanneksi kantaja väittää, että se on täyttänyt velvollisuuden osoittaa aikaisemman tavaramerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden ”jo pelkästään siksi, että se on toimittanut määräajassa [Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin] tietokannan otteen ja kääntänyt sen saksaksi tähän asiakirjaan tehdyillä merkinnöillä”.

55 Tämä väite ei ole perusteltu. Edellä 43 kohdassa esitetystä nimittäin ilmenee, että osoittaakseen aikaisemman puolalaisen sanamerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden ei ollut riittävää toimittaa edellä 32 kuvailtua asiakirjaa asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

56 Neljänneksi kantaja väittää, ettei asetuksen N:o 2868/95 säännöksiä voida tulkita sillä tavoin, että aikaisempien oikeuksien olemassaoloa, voimassaoloa ja suojan laajuutta koskevat edellytykset on osoitettava toimittamalla yksi ainoa asiakirja. Se väittää lisäksi, että valituslautakunnan olisi pitänyt ”ottaa huomioon kaikki” sen toimittamiin kahteen asiakirjaan, eli yhtäältä Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteeseen ja toisaalta rekisteröintitodistuksen kopioon, sisältyvät tiedot. Nämä asiakirjat ovat nimittäin toisiaan täydentäviä. Rekisteröintitodistuksen kopiolla osoitetaan tavaramerkin olemassaolo ja voimassaolo, kun taas suojan laajuus osoitetaan Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteessa.

57 Tällainen väite johtuu riidanalaisen päätöksen virheellisestä tulkinnasta. Tästä päätöksestä nimittäin ilmenee, ettei valituslautakunta ole koskaan väittänyt, että aikaisemman oikeuden olemassaolo, voimassaolo ja suojan laajuus pitäisi ”osoittaa yhdellä ainoalla asiakirjalla”. Kuten edellä 39 ja 40 kohdassa on todettu, se tyytyi toteamaan yhtäältä, ettei ensimmäistä kantajan toimittamasta kahdesta asiakirjasta voida ottaa huomioon ja toisaalta, ettei toisen asiakirjan käännös sisällä lainkaan tietoa aikaisemman tavaramerkin, johon kantaja oli vedonnut, suojan laajuudesta, joten tällaisten tietojen on katsottava puuttuvan. Näin tehdessään se ei rikkonut asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 19 säännön 2 ja 3 kohdan kanssa, kuten edellä 42 ja 45 kohdassa on todettu.

Aikaisempi puolalainen kuviomerkki

58 SMHV:n menettelyn asiakirjoista ilmenee, että osoittaakseen aikaisempaa puolalaista kuviomerkkiä koskevaan rekisteröintihakemukseen liittyvien oikeuksien olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden kantaja toimitti yhden ainoan asiakirjan SMHV:n elimille. Kyse on asiakirjasta, joka esitettiin Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteen kopiona. Tämän vain yhden sivun mittaisen asiakirjan yläosassa on Puolan tasavallan vaakuna ja välittömästi sen oikealla puolella maininta ”Polish Patent Office” (Puolan patenttivirasto). Tämän otsikon alla on seuraava otsikko: ”Industrial property information retrieval” (ote teollisoikeuksia koskevista tiedoista), joka on asetettu taulukon yläpuolelle. Taulukossa on erilaisia tietoja kyseisestä tavaramerkistä. Sen alussa on kaksi kohtaa, joiden otsikot ovat ”Kind of right, number and date” (oikeuden tyyppi, numero ja päivämäärä)

ja ”Kind of right and number” (oikeuden tyyppi ja numero), ja jotka sisältävät numeroita. Tämän jälkeen kohtaan, jonka otsikko on ”Kind of trade mark”, on merkitty puolaksi ”slowno-graficzny” (kuviomerkki), joka on käännetty saksaksi lihavoiduin kirjaimin sanalla ”wörtlich-grafisch”. Niitä seuraavat kolme kohtaa, joiden otsikot ovat ”Persons” (Henkilöt), ”Classifications” (Luokat) ja ”Publications” (Julkaisut). Lopussa olevassa osassa ”Nice classes”(Nizzan luokat) on seuraavat puolankieliset ilmaisut: ”(510) gry, zabawki, artykuły sportowe” (pelit, leikkikalut, urheiluvälineet), jotka on käännetty saksaksi lihavoiduin kirjaimin sanoilla ”Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln”.

59 Valituslautakunta katsoi, ettei tämä asiakirja riitä osoittamaan aikaisemman tavaramerkin olemassaoloa, voimassaoloa ja suojan laajuutta. Se katsoi nimittäin, että ”mitä on esitetty – – [aikaisemmasta puolalaisesta sanamerkistä], sovelletaan analogisesti tähän tietokannan otteeseen. Kyse ei ole alkuperäisestä asiakirjasta eikä tällaisen asiakirjan käännöksestä – –” (riidanalaisen päätöksen 17 kohta).

60 Kantaja katsoo, ettei tämä johtopäätös ole perusteltu. Se korostaa nimittäin, että se on toimittanut SMHV:n asettamassa määräajassa englanninkielisen otteen Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannasta ja liittänyt siihen tästä asiakirjasta ilmenevän saksankielisen käännöksen, ja viittaa lisäksi huomautuksiinsa aikaisemmasta puolalaisesta sanamerkistä.

61 Tällaisia väitteitä ei kuitenkaan voida hyväksyä.

62 SMHV:n menettelyn asiakirjoista nimittäin ilmenee, että kantajan Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tietokannan otteeksi esittämä asiakirja, jota on kuvailtu edellä 58 kohdassa, sisältää vain kaksi mainintaa SMHV:n menettelyn kielellä. Yhtäältä on kyse ilmaisusta ”wörtlich-grafisch” ja toisaalta sanoista ”Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln”. Kannekirjelmän 38 kohdasta kuitenkin ilmenee implisiittisesti mutta väistämättä, luettuna yhdessä sen 30-32 kohdan kanssa, että kantaja totesi, että nämä maininnat lisättiin tähän asiakirjaan ja ovat näin ollen käännös. Tällaista käännöstä ei kuitenkaan ole tehty erillisessä asiakirjassa. Se ei näin ollen joka tapauksessa vastaa edellä 24 kohdassa mainittuja muotovaatimuksia. Valituslautakunnalla, jonka harkintavalta oli sidottua, oli tämän johdosta velvollisuus jättää kyseinen asiakirja huomioon ottamatta. Se siis saattoi sen perusteella pelkästään katsoa, ettei puolalaisen kuviomerkin rekisteröintihakemukseen liittyvien oikeuksien olemassaoloa, voimassaoloa tai suojan laajuutta ole näytetty toteen.

63 Tältä osin on korostettava, ettei tällaista johtopäätöstä voida horjuttaa millään kantajan aikaisempaa puolalaista sanamerkkiä koskevalla väitteellä (ks. edellä 47-55 kohta).

Aikaisempi kansainvälinen tavaramerkki

64 SMHV:n menettelyn asiakirjoista ilmenee, että osoittaakseen aikaisemman kansainvälisen tavaramerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden kantaja on toimittanut yhden ainoan asiakirjan SMHV:n elimille. Kyse on kantajan maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) tietokannan ottaen kopioksi nimeämästä asiakirjasta. Se on luettelo merkinnöistä paperilla, jossa ei ole otsikkoa. Siitä voidaan numeron 541 jälkeen lukea maininta ”Reproduction of the mark where the mark is represented in standard characters” (tavaramerkin kuva, jossa se esitetään tavanomaisilla kirjaimilla) ja numeron 511 jälkeen seuraavat merkinnät: ”28 Games and playthings, sporting articles. Jeux et jouets, articles de sport. Spielen und Spielzeugen, Sportartikeln”.

65 Valituslautakunta katsoi riidanalaisen päätöksen 19 kohdassa, ettei tämän asiakirjan voida katsoa olevan peräisin WIPO:lta. Mainittu asiakirja sisälsi nimittäin saksankielisiä merkintöjä, mikä ei ole WIPO:n käytännön mukaista.

66 Lisäksi valituslautakunta totesi mainitun päätöksen 20 kohdassa, ettei ”saksankielisten sanojen lisääminen täytä vaatimusta käännöksestä, koska alkuperäinen asiakirja ja käännös eivät ole vaaditulla tavalla erillisiä”.

67 Tässä tilanteessa se katsoi, ettei sille esitettyä asiakirjaa voida ottaa huomioon, koska se ei ole asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu todiste eikä se täytä käännökselle saman asetuksen 19 säännön 3 kohdassa asetettuja edellytyksiä.

68 Tämä valituslautakunnan johtopäätös on hyväksyttävä.

69 SMHV:n menettelyn asiakirjoista nimittäin ilmenee, että edellä 64 kohdassa kuvailtu asiakirja, jonka kantaja esitti WIPO:n tietokannan otteen kopiona, sisältää vain yhden maininnan SMHV:n menettelyn kielellä. On kyse sanoista ”Spielen und Spielzeugen, Sportartikeln”. Kannekirjelmän 42-44 kohdasta ilmenee, että kantaja myöntää, että mainittua asiakirjaa on ”täydennetty” ”saksankielisillä tiedoilla”, jotka muodostavat ”käännöksen”. Tällaista käännöstä ei ole kuitenkaan esitetty erillisessä asiakirjassa. Se ei siis missään tapauksessa vastaa edellä 24 kohdassa mainittuja muotovaatimuksia.

70 Valintalautakunnan, jonka harkintavalta oli sidottua, piti siis jättää kyseinen asiakirja huomioon ottamatta. Tässä tilanteessa se siis pystyi vain toteamaan, ettei aikaisemman kansainvälisen tavaramerkin olemassaoloa, voimassaoloa eikä suojan laajuutta ole osoitettu.

71 On korostettava, ettei tällaista johtopäätöstä ole kyseenalaistettu millään kantajan esittämällä neljällä väitteellä.

72 Kantaja ilmoittaa ensimmäisessä väitteessään, että se toimitti SMHV:n asettamassa määräajassa WIPO:n virallisen tietokannan, tarkemmin tietokannan ”Madrid express database”, otteen ja tähän asiakirjaan sisällytetyn saksankielisen käännöksen. Kun otetaan huomioon asiakirjan muoto, se olisi kantajan mukaan pitänyt tunnistaa olevan peräisin WIPO:lta. Madrid express database -tietokannan otteet nimittäin laaditaan ainutlaatuisen muotoilun mukaan, jonka valituslautakunta tuntee ja jota tietokannan ote noudattaa.

73 Kantaja väittää toisessa väitteessään, ettei sen toimittaman asiakirjan oikeaperäisyyttä voitu riitauttaa pelkästään sillä perusteella, että siihen oli lisätty saksankielisiä tietoja. Sen mukaan asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 3 kohdasta ilmenee, että on mahdollista kääntää asiakirja tyytymällä lisäämään siihen merkintöjä.

74 Kantaja väittää kolmannessa väitteessään, ettei asetuksessa N:o 2868/95 määritellä muotoa, jota tämän otteen pitää noudattaa. Sen mukaan ei siis voida edellyttää tiettyä muotoa.

75 Nämä kolme väitettä ovat kuitenkin merkityksettömiä.

76 On nimittäin tosin totta, että valituslautakunta katsoi, että edellä 64 kohdassa kuvailtu asiakirja ei ole oikeaperäinen. Kuten edellä 66 kohdassa on kuitenkin muistutettu, on todettava, ettei se kieltäytynyt ottamasta huomioon tätä asiakirjaa ainoastaan tällä perusteella. Se myös totesi, ettei mainittu asiakirja ole erillisessä asiakirjassa tehty käännös. Kuten edellä 70 kohdasta kuitenkin ilmenee, tällainen peruste, jonka perusteltavuutta ei voida menestyksekkäästi riitauttaa millään edellä mainituista kolmesta väitteestä, riittää perusteeksi päätökselle jättää kyseinen asiakirja huomioon ottamatta.

77 Kantaja esittää neljännessä väitteessään, että SMHV:n ohjeiden mukaan (näiden ohjeiden C.1 osan 32 sivu, englanninkielisessä versiossa) tämän tietokannan ote voi olla todiste aikaisempien oikeuksien suojan olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta.

78 On kuitenkin todettava, että tällainen väite johtuu riidanalaisen päätöksen virheellisestä tulkinnasta.

79 Valituslautakunta ei nimittäin perustelujensa missään vaiheessa kiistänyt sitä, että oikeaperäinen WIPO:n tietokannan ote saattoi sellaisenaan osoittaa kansainvälisen tavaramerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden.

80 Tästä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

81 Tätä johtopäätöstä ei myöskään voida horjuttaa vetoamalla kyseisen kanneperusteen tueksi SMHV:n ohjeisiin, joita on luettava asetuksen N:o 207/2009 ja asetuksen N:o 2868/95 säännösten mukaisesti, kuten edellä 29 kohdassa muistutetaan.

Toinen kanneperuste, joka liittyy luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

82 Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä loukataan luottamuksensuojan periaatetta. Sen mukaan se oli nimittäin tämän päätöksen tekemiseen asti voinut perustellusti olettaa, kun otetaan huomioon SMHV:n erityisesti ohjeissaan antamat tiedot, että asiakirjat, jotka se oli toimittanut SMHV:lle, riittivät osoittamaan sen aikaisempien tavaramerkkien olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden.

83 Ennen tämän kanneperusteen tueksi esitetyn neljän väitteen tutkimista on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus vaatia luottamuksensuojaa koskee kaikkia yksityisiä, jotka ovat sellaisessa tilanteessa, josta ilmenee, että heille on erityisesti unionin hallintoviranomaisen antamien täsmällisten vakuuttelujen vuoksi syntynyt perusteltuja odotuksia (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 147 kohta ja asia C-167/06 P, Komninou ym. v. komissio, tuomio 25.10.2007, 63 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; ks. edellä 25 kohdassa mainittu asia BIOMATE, tuomion 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tältä osin on tarkennettava yhtäältä, että tällaisia vakuutteluja ovat riippumatta siitä muodosta, jossa ne on annettu tiedoksi, täsmälliset, ehdottomat ja yhtäpitävät tiedot (em. asia Komninou ym. v. komissio, tuomion 63 kohta ja asia C-537/08 P, Kahla Thüringen Porzellan v. komissio, tuomio 16.12.2010, Kok., s. I-12917, 63 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), ja etteivät sellaiset vakuuttelut voi synnyttää perusteltuja odotuksia, joissa ei oteta huomioon soveltuvia unionin oikeuden säännöksiä (ks. vastaavasti asia 162/84, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 6.2.1986, Kok., s. 481, 6 kohta; asia T-205/01, Ronsse v. komissio, tuomio 5.11.2002, Kok. H, s. I-A-211 ja II-1065, 54 kohta ja asia T-329/03, Ricci v. komissio, tuomio 16.3.2005, Kok. H, s. I-A-69 ja II-315, 79 kohta ja asia T-304/06, Reber v. SMHV - Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1927, 64 kohta).

Ensimmäinen väite

84 Kantaja väittää ensimmäisessä väitteessään, että asetuksen N:o 2868/95 säännösten mukaan kaikki sen SMHV:lle esittämät todisteet on otettava huomioon.

85 Ensiksi tämän asetuksen mukaan on erityisesti mahdollistaa todistaa aikaisempien tavaramerkkien rekisteröinti tai uudistaminen Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiejin tai WIPO:n tietokannan otteiden avulla. Toiseksi väitteentekijä voi väitemenettelyssä ”toimittaa muita asiakirjoja, jotka koskevat väitettä tukevien aikaisempien oikeuksien olemassaoloa, voimassaoloa ja suojan laajuutta (kun asetettua määräaikaa noudatetaan)”. Kolmanneksi SMHV:n elimille esitettyjen asiakirjojen käännöksen menettelyn kielelle ei tarvitse olla tarkasti määritellyssä muodossa. Neljänneksi väitteentekijä voi esittää väitemenettelyssä ”täydentäviä käännöksiä, jotka koskevat samaa aikaisempaa oikeutta (kun asetettua määräaikaa noudatetaan)”. Viidenneksi ei ole välttämätöntä ”selittää menettelyn kielellä aikaisempia tavaramerkkejä koskevien asiakirjojen kaikkia kohtia”.

86 On kuitenkin hylättävä tämä väite, joka on lisäksi merkityksetön sen osoittamiseksi, että riidanalainen päätös loukkaa luottamuksensuojan periaatetta, ja joka vain vastaa ensimmäistä kanneperustetta uudelleen muotoiltuna.

87 Edeltävistä 45, 62 ja 70 kohdasta nimittäin ilmenee, että asetuksen N:o 2868/95 säännösten mukaan valituslautakunta oli velvollinen toteamaan, ettei kolmea sille esitetyistä asiakirjoista voitu ottaa huomioon ja ettei neljännen asiakirjan perusteella voitu arvioida yhdelle tavaramerkille, johon kantaja vetoaa, myönnetyn suojan laajuutta.

Toinen väite

88 Kantaja viittaa toisessa väitteessään hypertekstilinkkien avulla kahteen eri asiakirjaan. Ensimmäinen vastaa SMHV:n ohjeita niiden ”lopullisessa versiossa” englannin kielellä, ja siinä on päiväys ”marraskuu 2007”. Toinen kantajan mainitsema asiakirja on englanninkielinen konsolidoitu versio SMHV:n ohjeista, joiden nimi on ”Manual of Trade Mark Practice”. Tämä asiakirja kattaa paitsi SMHV:n ohjeiden tekstin, joka vastaa ”marraskuun 2007” ”lopullista versiota”, myös SMHV:n ohjeiden myöhemmät muutokset.

89 Kantaja väittää, että jos SMHV olisi noudattanut omia ohjeitaan, sen olisi pitänyt ottaa huomioon todisteet, joita kantaja oli toimittanut väitemenettelyssä.

90 Ensiksi näissä ohjeissa todetaan sen mukaan, että ”kansallisen viraston” virallisen tietokannan otteet voivat olla todisteita aikaisemmista oikeuksista, joihin vedotaan väitteen tueksi (ohjeiden C. 1 osan 32 ja 35 sivu; edellä 88 kohdassa mainitun ”Manual of Trade Mark Practicen” 37 ja 38 sivu).

91 Toiseksi niiden mukaan jokainen SMHV:n menettelyn osapuoli voi esittää ”muita asiakirjoja, jotka liittyvät aikaisempiin oikeuksiin ja täydentävät jo esitettyjä todisteita” (edellä 88 kohdassa mainitun ”Manual of Trade Mark Practicen” 38 sivu). Toisin sanoen aikaisempien oikeuksien olemassaoloon, voimassaoloon ja suojan laajuuteen liittyvien edellytysten täyttymistä ei tarvitse välttämättä osoittaa yhden ainoan asiakirjan esittämisellä.

92 Kolmanneksi niissä ei vaadita ”asiakirjojen, jotka ovat todiste aikaisemmista oikeuksista (aikaisemmista tavaramerkeistä), kaikkien osien” kääntämistä väitemenettelyn kielelle. Niissä ei varsinkaan vaadita toimittamaan käännöstä tai ”selitystä” ”INID-koodeista” ja ”kansallisista koodeista” (näiden ohjeiden C.1 osan 34 sivu; edellä 88 kohdassa mainitun Manual of Trade Mark Practicen 41 sivu).

93 Neljänneksi niistä käy ilmi, ettei ole lainkaan pakollista toimittaa versiota menettelyn kielellä ”aikaisempiin oikeuksiin liittyvistä tiedoista erillisessä asiakirjassa (eli käännetystä asiakirjasta erillisessä asiakirjassa)” (ohjeiden C.1 osan 37 sivu; edellä 88 kohdassa mainitun ”Manual of Trade Mark Practicen” 44 sivu”).

94 Nämä perustelut on kuitenkin hylättävä.

95 On tosin totta, että vaikka SMHV:n ohjeita ei voida sellaisenaan asettaa etusijalle asetusten N:o 207/2009 ja 2868/95 säännöksiin nähden (ks. edellä 29 kohta), niihin voidaan tehokkaasti vedota unionin tuomioistuimissa luottamuksensuojan kaltaisen yleisen oikeusperiaatteen loukkaamista koskevan kanneperusteen tueksi, erityisesti jos niissä annetaan yksilölle täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä tietoja ja jos niissä otetaan huomioon asetuksen N:o 207/2009 ja N:o 2868/95 säännökset.

96 Edellä 88 kohdassa mainittu SMHV:n ohjeiden ”lopullinen versio” ilmenee kuitenkin SMHV:n pääjohtajan 29.11.2007 tekemästä päätöksestä EX-07-6, jolla hyväksyttiin SMHV:n menettelyjä koskevat ohjeet ja joka julkaistiin SMHV:n ”joulukuun 2007 virallisessa online-lehdessä”. Yhtäältä SMHV:n menettelyn asiakirjoista kuitenkin ilmenee, erityisesti kantajan 20.7.2007 päivätystä kirjeestä, että asiakirjat, joilla kantaja pyrki osoittamaan aikaisempien oikeuksiensa olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden, toimitettiin SMHV:n väiteosastolle ennen 29.11.2007. Toisaalta kantaja ei perustele sitä, että SMHV:n ohjeiden, joihin se viittaa, ”lopullisen version” neuvoja olisi voitu soveltaa ennen 29.11.2007. Näin ollen näiden neuvojen ei voida katsoa synnyttäneen siinä minkäänlaisia odotuksia edellä mainittujen asiakirjojen hyväksyttävyydestä.

97 Joka tapauksessa on ensiksi korostettava, että kantajan perustelut sisältävät osittain virheellisen tulkinnan riidanalaisesta päätöksestä. Nimittäin vastoin kantajan väitettä (ks. edellä 90 kohta) valituslautakunta ei ole koskaan väittänyt, ettei kansallisen viranomaisen tietokannan otteita voitaisi esittää väitteen tueksi. Samoin

vastoin kantajan väitettä (ks. edellä 91 kohta) valituslautakunta ei perustelujensa missään kohdassa katsonut, että näyttö aikaisemman oikeuden tai tavaramerkin olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta pitäisi osoittaa vain yhden ainoan asiakirjan toimittamisella.

98 Toiseksi SMHV:n ohjeiden, joihin kantaja on vedonnut, englanninkielisen version C.1 osan 31 sivulta ilmenee, että tämän osan C.II kohdassa, jonka otsikko on ”todisteet aikaisempien oikeuksien olemassaolosta ja pätevyydestä”, todetaan seuraavaa:

”Todisteet [aikaisempien oikeuksien, joihin väitteentekijä vetoaa, olemassaolosta, voimassaolosta ja suojan laajuudesta] on toimitettava menettelyn kielellä tai niiden mukaan on liitettävä käännös.”

99 SMHV:n ohjeiden, joihin kantaja on vedonnut, englanninkielisen version osan C.1 36 ja 37 sivulta ilmenee, että tämän osan C.II.2 kohta, jonka otsikko on ”tavaramerkin rekisteröintejä osoittavien todisteiden käännökset”, todetaan seuraavaa:

”[- - väitteentekijän esittämät todisteet - - kuten kaikki muut toimitetut asiakirjat tai todistukset - - on laadittava menettelyn kielellä tai niiden mukaan on liitettävä käännös - -

[Asetuksen N:o 2868/95] Säännön 98 1 kohdan mukaan käännöksen on välitettävä edelleen alkuperäisen tekstin rakenne ja sisältö. Lähtökohtaisesti koko asiakirja on käännettävä oikeassa järjestyksessä.

Erityisesti sellaisiin osiin rajoittuvaa käännöstä, jotka väitteentekijä katsoo ’olennaisiksi’ tai joita ’hakijan ei oleteta ymmärtävän’, ei hyväksytä - -

Käännös on tehtävä erillisenä, eikä se saa olla koonnos muiden asiakirjojen otteista - -

SMHV kuitenkin hyväksyy sen, että todistuksesta ilmenevien tietojen otsikkojen käännös puuttuu (kuten ’hakemispäivä’, ’väreihin liittyvät vaatimukset’), jos ne on ilmoitettu kansallisin standardikoodein tai INID-koodein.

Väitteentekijän ei tarvitse toimittaa käännöstä menettelyn kielellä INID-selityksestä tai kansallisista koodeista.

Merkityksettömiä hallinnollisia merkintöjä tai osia, joilla ei ole merkitystä asiassa, ei tarvitse kääntää - -

SMHV hyväksyy kenen tahansa laatimat käännökset. - - SMHV hyväksyy myös alkuperäisten todisteiden kopioihin käsin kirjoitetut merkinnät, joissa osoitetaan eri osien merkitys menettelyn kielellä, luonnollisesti sillä edellytyksellä, että nämä lisäykset ovat täydellisiä ja lukukelpoisia - -”

100 Kun kantaja väittää, kuten edellä 92 kohdassa on muistutettu, ettei SMHV:n ohjeissa edellytetä ”asiakirjojen, jotka ovat todisteita aikaisemmista oikeuksista (aikaisemmista tavaramerkeistä), kaikkien osien” kääntämistä väitemenettelyn kielelle, se on tulkinnut virheellisesti edellisissä kohdissa mainittuja neuvoja. Niiden mukaan väitteentekijän on nimittäin lähtökohtaisesti käännettävä kokonaisuudessaan muulla kielellä kuin menettelyn kielellä esitetyt todisteet, ja niissä säädetään poikkeuksesta tällaiseen velvollisuuteen vain ”merkityksettömien hallinnollisten merkintöjen”, ”asiassa merkityksettömien osien” ja ”INID-selitysten tai kansallisten koodien” osalta. Lisäksi on todettava, että väite, jonka mukaan mainituissa ohjeissa ei vaadita esittämään ”INID-koodien” ja ”kansallisten koodien” käännöstä tai ”selitystä”, on merkityksetön käsiteltävässä asiassa, koska valituslautakunta ei ole esittänyt tätä koskevaa vaatimusta.

101 Kolmanneksi on todettava, että – kuten edellä 99 kohdassa on muistutettu – SMHV:n ohjeiden C.1 osan C.II.2 kohdan, sellaisena kuin kantaja vetoaa siihen, lopussa todetaan, että SMHV ”hyväksyy kenen tahansa laatimat käännökset” ja ”jopa alkuperäisten todistusten kopioihin käsin tehdyt merkinnät, joissa esitetään eri kohtien merkitys menettelyn kielellä, luonnollisesti edellyttäen, että nämä merkinnät ovat täydellisiä ja lukukelpoisia”.

102 Kuten edellä 93 kohdasta ilmenee, näissä neuvoissa osoitetaan kantajan mukaan, että SMHV suostuu ottamaan huomioon sellaiset käännökset, joita ei ole tehty ”itsenäisen” asiakirjan muodossa eli alkuperäisestä asiakirjasta erillisenä. Kun valituslautakunta kieltäytyi ottamasta huomioon kolmea kantajan väitemenettelyssä toimittamista asiakirjoista sillä perusteella, ettei niihin ollut liitetty alkuperäisestä asiakirjasta erillistä kirjallista käännöstä, valituslautakunta tulkitsi virheellisesti SMHV:n ohjeita ja kantajan mukaan loukkasi näin ollen luottamuksensuojan periaatetta.

103 On kuitenkin todettava, että vaikka SMHV:n ohjeiden edellä 101 kohdassa mainittuja C.1 osan C.II.2 kohdan neuvoja olisi voitu soveltaa ennen 29.11.2007, joka on SMHV:n pääjohtajan edellä 96 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemispäivä, nämä eivät voineet herättää kantajassa edellä 83 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuja perusteltuja odotuksia.

104 On nimittäin kuitenkin totta, että erikseen tarkasteltuna kyseiset neuvot voivat antaa aiheen kantajan ehdottamaan tulkintaan (ks. edellä 102 kohta). Joka tapauksessa niitä voidaan tulkita myös toisin, asetuksen N:o 2868/95 sanamuodon ja päämäärien mukaisesti. Tämän tulkinnan mukaan on niin, että kun toimitetaan muulla kuin menettelyn kielellä laadittu alkuperäinen asiakirja, SMHV hyväksyy siihen tehtävät merkinnät lukemisen ja käännöksen, joka esitetään erillisellä asiakirjalla, tarkastamisen helpottamiseksi. Tällainen tulkinta on lisäksi ainoa, joka on yhteensoveltuva SMHV:n ohjeiden muiden neuvojen kanssa. Niiden perusteella voidaan nimittäin ajatella, että todisteiden käännökset on tehtävä erillisessä asiakirjassa. Kuten edellä 98 ja 99 kohdassa on muistutettu, näiden ohjeiden C.1 osan C.II ja C.II.2 kohdassa todetaan, että asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot ja todisteet on toimitettava menettelyn kielellä tai ”niiden mukaan on liitettävä” käännös. Lisäksi C.II.2 kohdassa, jossa lisäksi toistetaan asetuksen N:o 2868/95 98 säännön 1 kohdan sanamuoto, tarkennetaan, että ”käännöksen on välitettävä edelleen alkuperäisen tekstin rakenne ja sisältö”. Lopuksi tässä samassa kohdassa lisätään, että ”käännös on tehtävä erillisenä, eikä se saa olla koonnos muiden asiakirjojen otteista”.

105 Lisäksi SMHV:n ohjeiden C.1 osan C.II.2 kohdassa esitetyt neuvot, sellaisina kuin kantaja niitä tulkitsee, eivät ole yhdenmukaisia SMHV:n kantajalle käsiteltävässä asiassa toimittamien tietojen kanssa. SMHV:n menettelyn asiakirjoista nimittäin ilmenee, että SMHV ilmoitti kantajalle väitemenettelyssä 19.3.2007 osoitetussa kirjeessä yksiselitteisesti, että asiakirjan, jota ei ole laadittu menettelyn kielellä, käännös on esitettävä ”erillisessä asiakirjassa” ja siinä on välitettävä edelleen alkuperäisen asiakirjan rakenne ja sisältö. SMHV:n menettelyn asiakirjoista ilmenee myös, että kantaja mainitsi 20.7.2007 päivätyssä faksissa SMHV:n 19.3.2007 esittämän ”pyynnön”. Koska SMHV:n menettelyn asiakirjoista ei ilmene, että SMHV olisi osoittanut kantajalle 19.3.2007 muun kirjeen kuin sen, johon edellä viitattiin, tällainen maininta osoittaa, että kantaja on todella saanut mainitun kirjeen. Tässä yhteydessä sen olisi tarkkaavaisena ja valistuneena taloudellisena toimijana täytynyt huomata, että sen tulkinta SMHV:n ohjeista oli todennäköisesti virheellinen ja että SMHV:n jokin elin saattaa tehdä sen intressien vastaisen päätöksen.

106 Näin ollen se ei voi perustellusti väittää, että valituslautakunta loukkasi luottamuksensuojan periaatetta, kun se kieltäytyi ottamasta huomioon sen esittämät tietokannan otteet sillä perusteella, ettei niiden käännöstä ollut esitetty erillisessä asiakirjassa.

Kolmas väite

107 Kantaja väittää kolmannessa väitteessään, että se saattoi väiteosaston päätös huomioon ottaen perustellusti katsoa, että se oli osoittanut asianmukaisesti aikaisemman puolalaisen sanamerkin olemassaolon, voimassaolon ja suojan laajuuden. Se väittää näin ollen implisiittisesti mutta väistämättä, että väiteosaston päätös herätti siinä edellä 83 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuja perusteltuja odotuksia.

108 Tällainen väite on kuitenkin hylättävä.

109 Asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 1 kohdasta käy ilmi, että tutkittuaan pääasian valituslautakunta ratkaisee valituksen ja näin tehdessään se voi käyttää riidanalaisen päätöksen tehneen elimen toimivaltaa eli lausua nyt käsiteltävässä tapauksessa siis itse väitteestä hyläten sen tai todeten sen perustelluksi ja vahvistaa

tai kumota näin riidanalaisen päätöksen. Toisin sanoen valituslautakunnan on sen käsiteltäväksi saatetun valituksen johdosta tutkittava väitteen perusta uudelleen kokonaan niin oikeudellisten kuin tosiseikkojenkin osalta (asia C-29/05 P, SMHV v. Kaul, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2213, 56 ja 57 kohta).

110 Tästä johtuu, ettei sellaista päätöstä kuin edellä 11 kohdassa mainittu väiteosaston päätös voida rinnastaa unionin hallintoviranomaisen toimintaan, joka voi synnyttää väitteentekijälle perusteltuja odotuksia.

Neljäs väite

111 Kantaja väittää neljännessä väitteessään, ettei valituslautakunta ole ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ilmoittanut kantajalle sen esittämien todisteiden riittämättömyydestä. Se väittää, ettei se voinut tällaisessa tilanteessa, jossa se ei epäillyt väiteosaston päätöksen sääntöjenmukaisuutta, ”suunnitella toimittaa aikaisempia oikeuksiaan koskevia uusia asiakirjoja”.

112 Tämä väite on kuitenkin hylättävä.

113 Yhtäältä edellä 109 kohdassa esitetyistä syistä se seikka, ettei valituslautakunta ilmoittanut kantajalle, että se aikoi kumota tietyt väiteosaston arvioinnit, ei sellaisenaan loukkaa luottamuksensuojan periaatetta.

114 Toisaalta kantaja ei joka tapauksessa voi perustellusti väittää siitä, ettei sillä ollut mitään syytä esittää uusia todisteita valituslautakunnalle. SMHV:n menettelyn asiakirjoista nimittäin ilmenee, että väliintulija väitti valituslautakunnassa muun muassa, ettei tavaramerkkien, joihin kantaja vetoaa, suojaa ollut ”näytetty toteen riittävällä tavalla”.

115 Kaikesta edellä esitetystä johtuu, että toinen kanneperuste on hylättävä ja näin ollen kanne on kokonaisuudessaan hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

116 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Interkobo sp. z o.o. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Czúcz Labucka Gratsias

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2012.

Allekirjoitukset